

Pregó de Festa Major

24 de juny de 2017

Excel·lentíssim senyor alcalde, regidores, regidors, autoritats, reusenques, reusencs, gent de fora vila, bona tarda.

Felicitats a les Joanes i Joans, Juanites, Juanitos. I ja posats, a tots els Peres, per si no ens veiem d'aquí a allà.

Avui sóc aquí perquè un dia em va sonar el mòbil i em van dir que em passaven l'alcalde. Quan el vaig saludar durant dècimes de segon vaig repassar on havia aparcat darrerament el cotxe per si tenia multes pendents i em trucava personalment per reclamar-me-les... però no...era per anunciar-me que havien pensat en mi per fer el pregó d'enguany. Agraïxo aquest honor a les persones que l'han fet possible. L'efímera durada d'aquest càrrec de pregonera és inversament proporcional a la il·lusió que em va fer la proposta, i que em durarà per sempre.

A la meua vida he fet diverses feines, vendre porcellanes, portar encàrrecs de la botiga de la meua mare, anar a cobrar factures del taller del meu pare, algun cangur, però al que fa més anys que em dedico és a parlar, especialment per la ràdio, un mitjà que estimo i que vaig descobrir de petita, tan petita que ni ho recordo. La meua mare em deixava la ràdio engegada al costat del bressol mentre feinejava perquè les

veus que sortien del transistor m'acompanyessin... i no vaig parar fins a ser jo la que acompanyés els oients des de l'altre costat. Qui sap si fins i tot algun altre nadó, futur radiofonista.

EFFECTE SINTONITZAR RÀDIO

Sens dubte si es tracta de despertar afició per la ràdio, Reus és el lloc més indicat. Ràdio i Reus, dues passions escrites amb R que sempre van amb mi.

La meva primera experiència en ràdio a Reus va ser en una emissora diguem-ne al·legal, era un banc de proves, situada en un pis no gaire lluny d'aquí, un lloc on et deixaven jugar amb el que seria el teu futur... Ara que s'ha parlat tan de les condicions dels becaris als restaurants, en aquesta ràdio que us dic ens feien pagar per poder-hi parlar!! De fet, aquella experiència em va proporcionar la resposta perfecta per a tots aquells a qui al llarg dels anys m'han dit allò de: "Hauríeu de pagar per treballar!" Jo sempre he pensat, "doncs miri, jo ja ho vaig fer"... Com diem de vegades als voluntaris que ens demanen una contribució a alguna causa benèfica: "És que jo ja he donat..." Doncs això...

Quan vaig fer el salt a Ràdio Reus ja no pagava, per sort... Era precisament això, la veu, les ganes de comunicar-nos, de fer ràdio, de fer ciutat el que ens va portar a molts a voler-hi treballar.

°Per mi va ser un somni, el que sempre havia volgut...una ràdio històrica, que l'any 1924 començava l'emissió gràcies a Joan Pau Díaz Galcerán, el seu fundador que un dia va dir: "L'emissora és com una filla meva que he vist créixer (...). Simplement, se'm va ficar al cap que el poble de Reus havia de figurar en el món de la part radiofònica". Com moltes altres empreses que s'han fet grans, Ràdio Reus va començar en un espai poc habitual per fer ràdio, unes golfes de la Raval Santa Anna, damunt d'un safareig. El mes d'octubre del 1925 va començar a emetre de 8 a 10 de la nit. Allò que ara se'n diu "prime time"...

INDICATIU RÀDIO REUS 1

L'any 31 es va professionalitzar com a Emissora de la Generalitat de Catalunya, EAJ-11, amb l'Ajuntament de Reus constituït en Junta Revolucionària.

INDICATIU RÀDIO REUS 2

La programació va augmentar, era de 12 a 3 de la tarda i de 10 de la nit a 2/4 de 12... Música, l'inevitable consultori femení, teatre, cinema, llibres, esport, poesia, literatura... Repassant aquelles graelles penses que potser el menyspreu a la cultura per part de certs mitjans és un fenomen més recent.

També hi havia anuncis de Gaseosa Gili, Plim, Fantasia de frutas... o Almendrina.

ANUNCI ALMENDRINA

Venien temps foscos. L'any 36 la ràdio va ser bombardejada 18 vegades; els locutors de l'època es veien sovint amenaçats pels revòlvers d'homes malcarats que irrompien als estudis.

L'any 37 tancava les seves portes per reobrir dos anys més tard, això sí, sota el nom de **Radio Reus de Falange**

Tradicionalista de las JONS (gravat). S'hi podia escoltar música i parts de la Governació de Tarragona. Aleshores sí que es va començar a menysprear la cultura, la llengua i la societat catalana en general.

L'any 44 passa a mans de la SER, amb la mediació de l'Ajuntament.

Als anys 40 i 50 es feien programes de música i entreteniment, consultoris, noticiaris i es van començar a fer servir els magnetòfons per enregistrar programes i publicitat.

GASOSA GILI

Potser també la ràdio era present, l'any 1956, en el discurs de Salvador Dalí dedicat a Antoni Gaudí, al parc Güell. En Dalí, geni i figura, afirmava: "El pintor Fortuny és un geni. Jo també.

Gaudí és un geni. Jo també. Fortuny, Prim i Gaudí són de Reus. Jo també. Jo també, perquè com va escriure el també genial filòsof Francesc Pujols, al nostre país hi ha molta gent que sense ser de Reus gairebé ho semblen”.

Vint anys més tard d'aquelles paraules, el 1976, i després d'un parèntesi llarg i no desitjat, començaven a emetre's les notícies en català a l'informatiu “Plaça Major”.

SINTONIA PLAÇA MAJOR (Fade out)

Al cap de poc temps va deixar d'estar sola en el panorama radiofònic reusenc: l'any 63 s'hi va incorporar la COPE i a mitjans dels anys 80 va aterrar Cadena 13 sota el nom de Ràdio Mar Tarragona, després es va convertir en Cadena Nova Tarragona-Reus.

En general a començaments dels 80 van arribar les principals cadenes de la ràdio espanyola. Aquí van instal·lar-se Antena 3 i Onda Cero, en uns estudis que anaven canviant de mans. Ràdio Music Club va arribar el 82, rebatejada l'any 1994 com a Punt 6 Ràdio. L'any 2000 se'n va anar a Castellvell per continuar les seves emissions, i va canviar-se el nom, es va anomenar **Punt 6 Camp**, i que fa pocs dies, malauradament, ha desaparegut del dial per pressions externes.

Hi ha hagut altres aventures més efímeres que ja no hi són. Ràdio Tau va emetre del 1985 al 1986 i encara hi havia un parell més d'emissores amateurs, Flash Ràdio i Ràdio 100, la que us he comentat abans, que es mantenia gràcies a les aportacions dels treballadors i treballadores... o potser servia per pagar la multa quan entrava la Urbana... en fi, la clau del seu funcionament era la nostra il·lusió... com la d'aquells joves estudiants del barri Immaculada que el 1994 van impulsar la inauguració de Ràdio Jove. Un nom que de fet, és un pleonasma, perquè l'esperit de la bona ràdio no envelleix mai.

La ràdio sempre és al nostre costat, com una amiga fidel. Ja sabeu que una de les maneres d'identificar l'amistat que val la pena és quan no ens abandona en els moments dolents. L'any 87 es va produir l'atemptat d'ETA al rack d'Empetrol, i la ràdio va acomplir amb nota el servei ciutadà que se li requeria. Fa pocs dies se n'han complert 30 anys, segur que molts us en recordeu.

A alguns aquesta amiga fidel ens va portar lluny de Reus. Els que vam optar per marxar, ho vam fer amb la inconsciència de la joventut, la responsabilitat inesperada d'haver de decidir com a adults primerencs, d'aprendre a treballar diferent, de conèixer carrers i cares noves, moure's amb un altre ritme, mirar com si estiguessis sempre de visita. Acostumar-se a viure lluny de casa i a agafar el tren cada cap de setmana...

El bonic de marxar és poder tornar. I en dies com avui, especialment acompanyada de persones que guanyes en el camí i se sumen a les que ja estimaves.

Quan arribo en cotxe a Reus i veig imponent el campanar que sobresurt del nucli de la ciutat em fa sentir que ja sóc a casa, com si fos l'antena que emet els sons que necessito sentir.

Quan vaig anar a viure a Barcelona i deia coses com "Vaig tota embullada", "vaig a buscar una torreta", "agafa la ferrada", "posa aigua en un ribell" o "he vist un moixó" em miraven com si parlés en una altra llengua, com si fos d'un altre planeta...

Del que estic més orgullosa però és que al llarg de tots aquests anys que fa que no visc a Reus no he perdut ni una d'aquestes paraules, i segueixo dient "aqueta" i "naltrus". Només faltaria! Aqueta és la grandesa de la comunicació, del llenguatge, de la veu que ens uneix, i avui m'agradaria que la meva parlés en boca vostra, que fos el pregó de tots.

Tot això us ho explico perquè hem de ser capaços de valorar la tradició radiofònica que ha tingut sempre Reus, les ganes d'escoltar la ràdio, de sentir-nos-la realment nostra. Estimar-se la ràdio és una manera d'estimar la societat que l'ha vist néixer i tots aquells que l'envolten. Estimar la ràdio és estimar Reus.

Actualment, en què sobre el paper (o sobre la pantalla) estem tan connectats, el panorama és menys fèrtil. No emeten ni Los 40 principales, ni Cadena Dial, ni la Cope ni Cadena 100.

La nova Ràdio i Ràdio Ciutat de Reus se senten íntegrament per Internet i **Ràdio Reus**, la nostra, fa continguts locals durant 50 minuts al dia, la meitat de temps que a l'any 1925. Ràdio Reus ha seguit endavant, malauradament amb una graella de programació molt més reduïda. Des d'aquí li desitgem a l'emissora molta sort i moltes hores de ràdio en la seva nova ubicació, al carrer Ample.

Els reusencs mereixem tenir més hores de programació local, perquè generem prou continguts i notícies i perquè la ràdio forma part de la nostra manera d'entendre la vida. Per què no una ràdio municipal feta amb gent de Reus per a la gent de Reus? Reus, en el fons, és un programa de ràdio divers, entretingut i fantàstic. Per això a partir d'aquest moment aquest pregó es converteix en un programa dedicat a la nostra ciutat... i fins i tot en un viatge en el temps. Endavant, comencem!

FX SENYALS HORÀRIES + SINTONIA PROGRAMA GENÈRICA

(TO RADIOFÒNIC) Molt bona tarda! Us saludem avui 29 de juny del 1984, concretament des del estudi de Ràdio Reus a la Raval Santa Anna, davant de la bodega La Parra, a qui agraïm que cada tarda ens subministri el berenar de mitja plantilla.

Si sou a casa, estirats al llit o al sofà, aixafats per la calor, us animo a escoltar la ràdio. A l'entrada a les taules d'administració, sempre contentes la Teresa Dolcet, la Montse Bages i l'Encarnita Martínez, que també ha estat locutora dels 40 Principals.

A la redacció, entre màquines d'escriure i telèfons fixos, Xavier Bas, Agustí Forné, Josep M. Girona, Dolors Mañé, Griselda Pastor, Carles Francino i Jordi Rom. Als esports, Andreu Buenafuente i Enric Tricaz.

A prop hi som nosaltre, us parlo des de l'estudi dels 40 Principals!

JINGLE RADIO REUS 101.4 I 40 PRINCIPALES

Aquí som el Cèsar Constantí, la Maria José Gil, l'Eduard Prats, el Ricard Queralt i el Pep Queralt, tots dirigits pel Javi Pons. Sóc aquí gràcies al concurs "La chica 40". Precisament em va tocar presentar aquesta cançó dels Real Life: "Send me an angel"...

SEND ME AN ANGEL (REAL LIFE)

No us penseu que m'oblido dels tècnics: l'Àngel Palau, el Ramon Ferré i el Ferran Mor. Sempre a punt quan s'acobla

algun micro... La seva feina és imprescindible i li acaba de donar el segell de qualitat a l'emissió.

RÀDIO REUS EAJ-11

Al capdavant dels programes, rebeu la salutació d'Anna Fabà, Joan Ciurana, Iolanda Garcia, Jaume Nolla, Joan Ramon Mestre i Albert Navarro. I si viviu en algun poble fora de Reus, potser ben aviat rebreu la visita de l'Enric Tricaz i la Dolors Veciana amb el seu programa ambulant, "La ràdio a la comarca" .

També us saluda el director, en Josep Maria Martí. En aquesta redacció sentim tant la ràdio, per tots els porus, que no m'estranyaria que molts d'aquests que us he anomenat acabin fent grans coses!

Fetes les presentacions, obrim el nostre espai de cuina!

CANÇÓ DEL CUINER

A Reus no ens l'acabarem la secció de cuina. Per on voleu començar? Pel menjar blanc, la coca amb cireres, la coca d'ou, els tronquets, que a casa ens tornen bojós, l'orxata i nata de Cal Picó, els torrons, les patates trencades del Laurie, que em

comprava de petita perquè eren més barates...i evidentment, el vermut de Reus...

El menjar i el beure són cultura... i ja sabeu que a Reus ens agrada molt la cultura!

CUMBIA FESTA MAJOR

Us saludem ara des del 2017! Hem fet un salt de 35 anys per donar-vos una notícia excel·lent d'última hora: Reus és la capital catalana de la cultura. Bé, doncs potser que es noti, no? No deixem escapar el que és un honor i una oportunitat. No ens adormim! Cal potenciar encara més, per exemple, la nostra tradició i solera teatrals. En una ciutat de 100.000 habitants hi ha 5 teatres, 5, i tots en actiu, i per si fos poc cada anys s'omplen els carrers de funambulistes amb motiu del Trapezi... Per tot això la ciutat s'ha guanyat a pols ser una de les capitals teatrals de Catalunya.

MOVIERECORD

En canvi, l'any 2017 no tenim cinemes... I això que a Reus hi havia pantalles des del primer moment! Sabíeu que el 1895 se'n va instal·lar una amb fustes i un llençol a la cantonada del carrer Llovera amb la plaça de la Llibertat? Després es van inaugurar el Kursaal, el Bartrina, el Monumental, el Cinelandia, la Sala Reus, el Fortuny, el Monterosa, el Cosmos, l'Avenida,

el Reus Palace o els cinemes Lauren. Alguns d'aquests de fet els conec més pels meus germans que hi anaven quan eren petits que per mi mateixa, ara els enyorem!

Ens queda el cinema d'autor al Cine Club del Centre de Lectura, sempre molt interessant... però una ciutat com Reus no pot deixar els seu habitants sense programació habitual de cinema.

Podria ser que per Nadal del 2017 un dels regals per a la ciutat sigui tornar a tenir cinema! Creuem els dits!

MÚSICA NANOS

No us ha passat mai que parlant amb algú d'un altre poble et diu que no se sap el nom dels seus gegants? Això, per a una reusenca, i segur que també per a tots els que m'esteu escoltant, és inconcebible. Seria impensable no conèixer el Vitxet i la Vitxeta, la Mulassa, els nanos, o els altres símbols de la ciutat, una família que creix any rere any.

El gegant indi a fora d'aquí potser no el coneixen però n'hi ha que el practiquen, i el fan molt bé!

Estem orgullosos de tot allò que ens representa com els diables en una ciutat en què el foc és tan important o els

xiquets de Reus amb la camisa avellana, que tantes alegries ens dóna!

GRALLA TOC DE CASTELLS

Uns altres que ens estan fent sentir molt orgullosos per la seva força i tenacitat són els membres de l'equip d'hoquei del Reus Deportiu. És l'hora dels esports!

NARRACIÓ HOQUEI I FUTBOL

HIMNE REUS DEPORTIU

Aquest 2017 han aixecat la vuitena copa d'Europa! Vuitena! Ja ho sabeu: l'hoquei és un esport arreladíssim a la ciutat, que ha passat de generació en generació, entre jugadors i aficionats. Des de la ràdio us felicitem a tots, als d'abans i als d'ara! En futbol el Reus es manté estable a segona, mentre que algun reusenc il·lustre ha aconseguit tocar la glòria. Cal que recordi qui va classificar el Barça per als quarts de final de la Champions? Exactament, el Sergi Roberto! Us puc assegurar que a Barcelona ho tenen ben present. I a París, també. Per cert, he de dir que jo vaig aprendre a nedar i jugava a bàsquet als Ploms... Que aquí tothom suma en l'aposta de la ciutat per l'esport!

Ara passem a la publicitat. No hi ha minuts suficients per anunciar tots els comerços que omplen els carrers de la ciutat. La meva família n'ha estat un bon testimoni: la meva àvia amb la botiga al C/ del Recs, el meu pare, un dels propietaris dels tallers Llumasa, i la meva mare, darrera el taulell de la Bodega Salvadó, van contribuir amb el seu esforç al comerç de proximitat que malgrat tot segueix arrelat a la ciutat, a prova de centres comercials. A Reus sempre hem estat molt creatius a l'hora de vendre. Heu pensat quants productes s'han fabricat a casa nostra i s'han consumit arreu de Catalunya? Com el Plim!

ANUNCI PLIM

Després de la publicitat, una mica de música. Escoltem un tema dedicat a la Festa Major de Reus, es diu "Sant Pere a Cassiopea"... i ens el canta, com no, un artista reusenc, conegut i apreciat per tots. Amb tots vosaltres, Fito Luri!

CANTA FITO LURI

"Sant Pere a Cassiopea", amb Fito Luri, gràcies! Cançó dedicada a la festa Major de tots els barris i recons de la ciutat. A la ràdio el temps és or. Començarem a plegar els papers, recollir les ampolles d'aigua, penjar els cascos damunt del micròfon i deixar-ho tot a punt pels companys que venen després, que avui són la Montse Caelles i el Carles Pellicer.

El programa d'avui el volem dedicar a tres col·lectius:

-En primer lloc als refugiats, persones que fugen de la guerra i que en molts casos no han trobat governs a Europa amb la sensibilitat suficient com per ajudar-los a assolir la pau. A Reus, per sort, les entitats ciutadanes i l'Ajuntament s'estan mobilitzant. Des d'aquest micròfon diem ben alt que volem acollir!

-També dediquem el programa a les dones i a les associacions que vetllen perquè no perdem ni un dels nostres drets i ens fem cada vegada més visibles.

-I en tercer lloc, el programa d'avui no es vol oblidar de les treballadores i treballadors de l'hospital de Sant Joan per la vostra tasca insubstituïble. Ens feu molta falta, per això desitjo que es facin els esforços necessaris perquè pugueu desenvolupar la vostra feina amb normalitat i sigueu recompensats com us mereixeu.

TRUCADA IPHONE

És clar, a la ràdio les trucades sempre han estat molt importants. Em diuen que un oient ens vol saludar..

-Hola bona tarda

-Hola!

-Com es diu? D'on truca?

-Pere! Del Raval de Robuster

-Ai miri, jo hi vaig viure molts anys, just al davant de l'Hotel Gaudí, on hi teníem la botiga

-(Tallant-me) Escolta nena, em pots dir quan fan la tronadeta petita?

-Doncs miri, es veu que al final no es farà...

-Ah molt bé, i les Varietées de Sant Pericu?

-Des de demà fins el dia 27 a les 21:00 al Jardí de la Casa Rull... per cert, que les presenta el Josep Baiges, el cronista oficial de la ciutat!

-Tronista? Que surt a Mujeres y hombres y viceversa?

-No, he dit cronista. El Josep Baiges surt a programes i mitjans molt més dignes. És un mestre per a molts.

-D'acord, d'acord... Escolta, has fotut un rotllo abans de llegir el programa d'actes que Déu n'hi do...

-No, perdoni que això era el pregó, ara no li puc dir els horaris dels actes de la festa major... no pengi que ja li explico fora d'antena.

- Ah bueno, doncs ja m'espero. M'agrada molt el vostre programa, us escolto cada any!

Ara sí, acomiadem el programa.

Rebeu una salutació de tot l'equip que l'ha fet possible: al control tècnic, el Jordi Salvadó, al muntatge musical el Fito Luri... , a la revisió de guió un foraster, el Josep M. Bunyol, i al micròfon inhalàmbric, l'Oriol Cruz .

Abans d'acabar... estic segura que els que em coneixeu una mica, entendreu que vulgui dedicar l'acte d'avui de manera molt especial al Miquel i la Mercè.

Ara toca encendre la Tronada que donarà els trets de sortida, trets en plural, de la nostra Festa Major. Encara no m'acabo de creure que seré jo qui l'encendrà, em fa una mica de por; només espero que s'encengui del dret...

Ah, i que no me n'oblidi! Reusenques i reusencs, ens retrobem el dia 1 d'octubre davant de les urnes pe dir si o per dir no, però hem d'anar a votar! Si hem de fer cas a aquells que diuen que les eleccions són la festa de la democràcia, aquest referèndum ha de ser una segona Festa Major que reculli l'opinió absolutament de tothom.

Visca la Festa Major de Sant Pere, Visca Reus i Visca Catalunya!

SENYALS HORARIS